

Prevod prepisa videoposnetka. Učenje skozi prakso s strastjo

Ime mi je Timo, prihajam iz Francije. Evropsko državljansko pobudo sem začel pripravljati, ker sem novembra 2018 prvič slišal o oprostitvi davka na letalsko gorivo, kerozin, in sicer ko so „gilets jaunes“ – rumeni jopiči v Franciji – protestirali proti porastu davkov na gorivo za avtomobile.

Takrat v evropskih institucijah v Bruslju obdavčitev kerozina ni bila pomembna tema, zato smo se odločili pripraviti evropsko državljansko pobudo, da bi evropske institucije, poslanci Evropskega parlamenta, Svet, vsi tukaj v Bruslju in v evropskih prestolnicah slišali, da si evropski državljani želijo pošteno ceno.

Po šestmesečni kampanji in zbranih 60 000 podpisih smo v začetku decembra izvedeli, da je Evropska komisija naš predlog sprejela in obdavčitev letalskega goriva vnesla v zeleni dogovor.

Ko smo to slišali, smo čutili izjemno olajšanje in zadovoljstvo, saj smo po dobrem letu kampanje, priprav in trdega dela v prostem času nekaj dosegli. Res je bilo čudovito, saj imamo državljani EU pogosto občutek, da nas nacionalni, lokalni, in, žal, predvsem tudi evropski nosilci odločitev ne poslušajo. Evropska državljanska pobuda je za evropske državljane odlična priložnost, da vsa Evropa sliši naš glas.

Mislím, da je bil najbolj vznemirljiv del kampanje, ko nas je nizozemska vlada povabila v Haag na medvladni dogodek v ožjem krogu, da bi se z nami pogovarjala o obdavčenju letalstva. To nam je veliko pomenilo, saj ni bila povabljen nobena nevladna organizacija in so oblikovalci odločitev s tem vabilom na dogodek v zelo ozkem krogu pokazali, da na splošno jemljejo evropsko državljansko pobudo zelo resno.

Najtežji trenutki pa so bili, ko smo dnevno pošiljali nešteto e-sporočil, da bi pritegnili partnerje in da bi znane osebnosti, novinarji ali politiki delili peticijo, vendar smo prejeli zelo malo odgovorov. Zdaj, ko sem sam začel delati, opažam, koliko e-sporočil prejmemo vsak dan, zato popolnoma razumem, zakaj ljudje vedno ne odgovorijo na e-sporočilo. Ne bodite v zadregi, kar pokličite jih in jih nadlegujte.

Moje ime je Sandro, star sem 22 let in prihajam iz Nemčije. Z evropsko državljansko pobudo sem se veliko naučil, hkrati pa sem pridobil veliko izkušenj v trženju, našemu pozicioniranju, tudi lobiranju in mreženju z organizacijami, s katerimi delimo enako vrednote.

Največja prepreka je bila pravzaprav postaviti na noge vseevropsko kampanjo, saj smo še študenti in s tem nimamo nobenih izkušenj. Hkrati je bilo zelo zanimivo, ker sem lahko uporabil nekaj znanja iz svojih trženjskih predmetov in sem se na splošno izoblikoval kot oseba.

V bistvu lahko vsakdo začne tako evropsko državljansko pobudo. Sam se pred začetkom evropske državljanske pobude nisem prav nič spoznal na politiko ali instrument take

pobude. Čeprav smo samo študenti, smo kot akterji vstopili v zeleni dogovor, naš predlog pa obravnava Evropska komisija.

Osebnost sem bil med kampanjo odgovoren za vzpostavljanje stikov s politiki, sklepanje partnerstev z nevladnimi organizacijami, raziskovanje ozadja, da bi ugotovili, katere nevladne organizacije ali politiki bi bili primernejši kot naši partnerji. Prav tako pa smo se osredotočili na družbene medije, da bi dosegli ljudi iz vse Evrope in zbrali potrebne podpise.

Najboljši del je bil prevzem velike odgovornosti za predložitev pobude in predloga Evropski komisiji. Na začetku pobude smo se morali udeleževati konferenc, kar je bilo zame osebno prvič. Začeli smo iskati predstavnike nevladnih organizacij in politike, da bi jih prepričali o naši pobudi. Kot študenti tega nismo mogli izpeljati sami, zato je bilo vzpostavljanje partnerstev s strokovnjaki zame resnično zanimivo in prijetno.

Najtežji ali morda najbolj stresni del je bil najti ravnotežje med študijskimi obveznostmi in obveznostmi kot sopobudnik evropske državljanske pobude in vseevropske kampanje. Ker smo bili študenti in smo se tega lotili zelo spontano, smo imeli bistveno premalo finančnih sredstev in smo morali stroške kriti iz svojega žepa. Žal takrat še nisem poznal foruma evropske državljanske pobude, ki ljudem brez izkušenj, kot smo mi, ponuja zelo dobre nasvete o tem, kako pridobiti sredstva.

Moji prijatelji niso zares razumeli, kaj pomeni voditi evropsko državljansko pobudo ali vseevropsko kampanjo. Zavedajo se, kako nujni so okoljski ukrepi, celotnega postopka evropske državljanske pobude pa niso poznali, ker se ne ukvarjajo z evropskimi zadevami. Povedal sem jim, da instrument ni preveč zapleten. Naučiti se moraš nekaj osnov o tem, kako deluje, nato pa poiščeš politiko ali težavo, ki zadeva številne Evropejce po vsej Evropi. Ta zadeva mora biti takšna, da se lahko spremeni v pobudo, in nekaj, v kar ste globoko prepričani.

Ljudem, ki naletijo na tako težavo, bi svetoval, naj ne oklevajo preveč in naj kar ukrepajo, saj se človek uči le skozi prakso. Taka je tudi naša izkušnja. Mi smo bili na tem področju, tudi v politiki na splošno, zelo neizkušeni, ampak teh stvari se učiš sproti.

Zato resnično želim poudariti: če imate zamisel, kako oblikovati prihodnost Evrope ali rešiti težavo, ne oklevajte in začnite svojo evropsko državljansko pobudo!

Uvedba evropske državljanske pobude ni vedno lahka, postopek je dolgotrajen, včasih tudi težak, vendar je najpomembnejše, da nikoli ne obupate!

Nikoli ne obupajte, vedno verjemite v svoj predlog, sicer je zelo verjetno, da postopka ne boste izpeljali do konca. Naj bo to nekaj, kar strastno zagovarjate, in še enkrat ponavljam: nikoli ne obupajte!

